

కథనం :

'ఒరిగిన ఆన్నల కెన్నెయలో....'

పి. చంద్

గోధుమవన్నె నీటిరంగుతో ప్రాణహిత పచ్చటి చెట్లమధ్య పరవళ్ళుతోక్కుతూ సాగిపోతున్నది. ప్రాణహితకు పడమరదిక్కున పెద్దికంకరన్న నాటిన ఎర్రపూలవన మున్నది. తూర్పున కూలిజనం రెక్కలు ముక్కలుచేసుకొని సవరచ్చన చేసిన 'భూదేవి' దొరవారి చెరల ఉన్నది.

అటువంటి నేలలో మోకాలుమంటి బురదలో కూలిజనం నడుములు వంచి, తలలువార్చి అంటుకపోతున్న భారీకడుపులతో కలుపులుతీస్తూ ఆలిసిపోయివున్నవేళ....

చల్లటిగాలివోలై ఎర్రపూలవనం నుండి 'ఎన్నెల'పాట పాడుతూ సూరీ డు వచ్చిండు....

నడుమువంచిన రామక్క తరెత్తి పాటవచ్చిన దిక్కుగా చూసింది.... పాట లోని మాటను ఆలకించింది. పాటలోని బతుక్కు తనబతుక్కి పోల్చుకుని ఆనేశం పొంగిరాంగ, "ఏంబతుకులు పాడుబతుకులు పొద్దుపొడిసినకాస్తుంచి పొద్దుగూతె వరకు పనిచేసినా కడుపునిండదాయే.... చేసేంభాగ్యం చేయకేంభాగ్యం" అని బయటికేఅంది.

"ఆవును విజం.... ఏంబతుకులు మనయి" వీరస్వామి వంతపాడిండు. ఆలిసిపోయిన కూలిలు ఒకచోట కూచోని ఆలోచనపడ్డరు....

సూరీడు దగ్గరగావచ్చి "మన అన్ని కష్టాలకు మూలం మనకు భూమిలేక పోవడమే" అన్నడు.

"నిశ్చంగా ఆంతే" మునలి బక్కయ్య నమర్తించిండు. బొక్కినోడు ఎల్లబెట్టి.

"దున్నుకోవడానికి భూమికావాలే"

"భూమి మన దగ్గరుంటే మనకష్టాలు దూరమైతయి"

"ఆకలికిమాడి సచ్చెదుండదు" అందరి ఆలోచన అదే....

"అయితే భూమిఎక్కడుంది ?" సూరీడు ప్రశ్నించాడు.

"దొతదగ్గర" చిప్పిరెంటికల చినలచ్చి టక్కునబదులిచ్చింది. నిజమేఅన్నట్లు అక్కడున్నట్లుండా తలలూపిండ్లు.

'ఒరిగిన అన్నల తెన్నీయలో....'

సూరీడు మళ్ళవోరిప్పిండు "అవును దొరదగ్గరుంది ఖూమి. దొరదగ్గరకు ఎందుకుచేరింది?" ప్రశ్నిస్తున్నట్టుగా అందరినిచూసి మళ్ళీతనే చెప్పటం మొదలు పెట్టిండు. "దొరపుట్టినపుడు బొడ్డేసుకపుట్టిందా? లేకుంటే చెట్టుపుట్టాకొట్టి నేలను సాపుచేసిందా? నాగలిపట్టిందా? విత్తునాటాడా? కాపుకాసాడా? ఇదేదీచేయని దొరకు పంపెందుకు చెందాలి?"

అందరు ఆలోచనపడ్డరు. ఉండి ఉండి "దొరకుబలంఉంది జాలంచేస్తడు" భయపడుతూ పలికిందొకడు.

"దొరకు రెండుచేతులు. మనకు వందల వేల చేతులు" సూరీడి దైర్యానికి అందరు.... తమపిడికిళ్ళను చూసుకున్నారు. మళ్ళిపిసికి, చెట్టుకొట్టిన చేతుల్ల నరాలు తిప్పునపొంగి నిజమేఅన్నాయి.

"ఆకలికి ఎట్లాగూచస్తాం. ఆ సచ్చేదేదో పోరాడిచస్తాం"

"పుట్టేదోరోజు సచ్చేదోరోజు"

"బతికిసచ్చేకంటే పోరాడి సచ్చిబతుకుతాం"

"అయితే దొరఖూమినిడున్నాల్సి. దున్నేవానిదేఖూమి" అందరూ ఒక్కటై ఆన్పరు.

* * * *

దొరఖూమిల ఎర్రజెండాలు మొలిసినయి.... నాగళ్ళు పాటలుపాడినయి. దొరగుండెల గుండుపడ్డది.

దొర ఖద్దరుబట్టలను కలిసిండు "మాదేముంది. అంతా అయిపోయింది.... కాని ఫలానాచోటికి పొమ్మన్నడు ఖద్దరుబట్టలాయన కాషాయవస్త్రాల్లను చూయించి.

దొర కాళ్ళు వణుకంగ.. కాషాయవస్త్రాల్లుండే కుటీరంలకు పోయిండు.... మేకతోలుకప్పుకున్న స్వాములవారు దర్శనమయ్యేసరికి బారెడుపొద్దు ఎక్కింది.. అయినా దొరకు ఆకలిగాని దప్పికగాని వేయలేదు. స్వాములవారి శాంత గంభీర రూపంచూపి ముగ్ధుడైపోయిండు దొర. దొర స్వాములవారి పాదపద్మాలకు సాగిల పడి "ప్రభూమీరే మమ్మల్ని రక్షించాలి" అతి వినయంగా దీవంగా ప్రార్థించిండు.

స్వాములవారు తేరుకొని ఎడమచేవి కుండలం మెరియంగా నెక్కెటరీవేపోసార చూసిండు. ఏంచేయాలన్నట్టు..

“ప్రభూవీరు మన ప్రభుత్వానికి పునాదిరాయి వంటివారు మన పునాది రాయిని మనమే నాశనం చేసుకుంటామా?” సెక్రెటరీగారు విన్నవించుకున్నారు.

“అహా.... ఆయితే మన సుస్థిరత్వానికి, మన ఆత్మగౌరవానికి, మన జాతి గౌరవానికి భంగకరమైనవీచర్యనూ మనం సమర్థించము. అరాచక శక్తులఆట కట్టించటానికి కావలసిన సహాయము తక్షణమే చేయండి. కన్నిస్తేకాల్చేయండి.” పట్టుబట్టల స్వాములవారు ఉగ్రీరూపందాల్చి ఆర్డరేసిండు.

స్వాములవారి ఆనుజ్ఞమేరకు

దొరగారి ఊళ్ళో కాకిబట్టలేసుకున్న పీతిరిగడ్డలు తుపాకులు వేలాడేసుకొని వాలాయి. కనిపించిన వాళ్ళందరిని వడితిరిగిన గోళ్ళతో ముక్కుతోరక్కి రక్తాలు కారేలాచేసాయి.

* * * *

దొర సర్కిల్తో రక్తంలాంటి బరండి తాగుతున్నడు. వేయించిన లేతకోడి మాంసము.... మేక కార్ణముల పూరిలద్దుకొని దొర సర్కిల్ గారి తుపాకిని చూస్తూ “తమరాసురిగాన్ని లేకుంటా చెయ్యాలి.... వాడున్నంతసేపు నాకు నిద్దురుండదు” మనసులో మాటన్నడు.

“వాడ్నికూడా ఇలాసూపు వండుకొనితింటా” అని ఈడి ఆమీన్ లా వికృతంగా నవ్విండు సర్కిల్.

దొర సర్కిల్ మొఖంల చూపిండు.... మత్తుచేత ఎర్రబద్ధకండ్లు మూసుక పోతుంటే కొవ్వెక్కిన ఎర్రటిముఖం భయంకరానందంగా ఆగుపించింది దొరకు..

ఆ నవ్వుకోలేక తాగినమైకంవల్లనోగాని దొరమనసు కుదుటపడింది.

* * * *

పూళ్ళోకి పికారుకువెళ్ళిన కాకిబట్టల పీతిరిగడ్డలనుచూసి.... జానకమ్మ తలు పేసింది. అదిచూసిండు హెడ్డు. హెడ్డుగారి హెడ్డులో ప్రమోషన్ గురించేకాదు రాష్ట్రపతి పతకంకూడా మెదిలింది.

తలుపేసుకున్న జానకమ్మకు అడివిలనుండి హొయ్యికని కొట్టుకొచ్చిన కర్ణైలమోపు కనిపించింది. ‘అయ్యో ఫారెస్టువాళ్ళు రానేవచ్చారే ఈ కర్ణైలమోపు ఎక్కడనిదాచేది’ అని మధనపడింది.

తలుపుచప్పుడైంది

జానకమ్మ భయంతో బిగుసుకపోయింది.

తలుపు బలబలమంటు కూలింది. ఆపప్పుకు భయంతో ఎదురేగిన జానకమ్మ చెయ్యిని తోడను తొలుచుకుంటుపోయి పీతిరిగద్ద తుపాకిగుళ్ళు గోడలదిగినవయి విల విల లాడుతూ జానకమ్మ నేలమీద పడిపోయింది. ఈ చూడావిడికి ఇంట్లోనుండి బయటికిచ్చిన జానకమ్మమొగుట్టి తుపాకిమదమ ఈడ్చిగుద్దింది. మరుక్షణంలో మూతిపల్లిరిగి బళ్ళన రక్తంకక్కిండు. పక్కంట్లోనుంచి ఉరికొచ్చిన జానకమ్మ తమ్ముడు 'ఇదెక్కడి అన్యాయం ఉత్తపుక్య్యానికి సంపుతాండ్లు' అని అడిగిండు.

"నక్కలైట్ లంజకొడుకా నడుపుదే" అంటూ లాటిబుతిప్పతూ పీతిరిగద్దలు క్యాంపుకు లాక్కపోయినవయి ముగ్గుర్ని.

సూరీడిగురించి ఆరా తీయటంకోసం బాగాబలిసిన పిఠికిలి ఉపయోగించి యాష్టవచ్చేదాకా గుద్దిండు. ఆతర్వాత కాళ్ళతో ఫుట్ బాల్ ఆడి అదికూడ యాష్టకొచ్చి లాటితో సాముచేసి.. చివరికి 'మాకేంతెల్వడు' అన్న సమాచానం తప్ప మరోటి పొందలేక అలసిపోయి నిద్దురపోయిండు.. శాంతి పరిరక్షకుడు వర్కిల్.

మరోరోజు

ఊరిచివరి మక్కపెరడును కంటికిరెప్పవోలై, కన్నవిడ్డతీర్గ - కాపుకాస్తున్న మల్లయ్య పంటలను పాడుచేస్తున్న పిట్టలను కొట్టడానికి పొటానుమందును ఉండమట్టి రాయిమీదేసి బాదిండు.... అది ఆక్కడి ఆనవాయితీ.

'దాం' అని పెద్దగా చప్పుడయ్యింది.

పిట్టలులేసిపోయినవయి.. గాలికి మక్కచేను కిలకిల నవ్వింది.

నిద్దురమొఖం పీతిరిగద్దలు దిగ్గువలేచినవయి 'అదిగో అటువైపే' యస్. ఐ

'అవును అవైపునుండే వచ్చింది తూటా' హెడ్డువంతపాడిండు....

వర్కిల్ 'ఫైర్' అని అరిచిండు ముచ్చెముటలు పోయంగా.

ఇంకేముంది :

తుపాకులు టపటపలాడినవయి. చూటాలు ఆకాశంలోకి, మక్కచేనులోకి, దిక్కున్నచోటికల్లా పారిపోయినవయి.. బొక్కబొర్లపన్న పెద్దగద్దలేచి మెడసారించి ఆలోచనపడ్డది. అటువైపెవరూలేరని నిర్ధారించుకొని ట్రిగ్గర్ మీద చేతులుంచుకొని తిరుపతెంకన్నకు మొక్కుకొని ముందుకు కదిలింది.

మంచెమీది మల్లయ్య కిమ్మన్నాస్తే ఆయిపోయిండు. కళ్ళుతెరిచేసరికి మట్టూరా పొగలుకక్కుతున్న తుపాకి గొట్టాలు.

“నిదిరా సూరీడు” సర్కిల్ కర్కశంగా

అర్థంకాక ఆకాశంవైపు చూయించిండు మల్లయ్య. మిట్టమధ్యాహ్నం సూరీడు నిప్పులు చెరుగుతాండు

“నకురాలు చేస్తున్నావురా లంజకొడుకా.... మారో మాతెలవుడెకో”

తుపాకి మదమలు, లాటీలు భరతనాట్యం చేసినయి.

మల్లయ్య కళ్లతెరిచి చూసేసరికి కాగంతకడుపున్న సర్కిల్ చెక్కకుర్పిల యమధర్మరాణోలే కూచున్నడు.

“మంచిగా ఉన్నదిఉన్నట్టు చెప్పుబిడ్డా నిన్నిడ్పిసెత్తం” నవ్వుమొఖం పెట్టిండు సర్కిల్.

“పిట్టలనుకొట్టడానికి తుపాకిమందు పేల్చింది నిజమే బాంచెను” గొంతు తదారిపోతుంచే మల్లయ్య.

‘మళ్ళీఅదేమాట లంజకొడుకు మదమనగలేదు. మదమనుచుండ్లి అరిచిండు సర్కిల్.

చింతచెట్టు కొమ్మకు తలకిండుగా వేలాడేసినయి పీతిరిగద్దలు. మల్లయ్య అరిచి అరిచి చివరికి పిల్లిగొంతుపడి మాటాగిపోయేవరకు పీతిరిగద్దలు పీక్కతిన్నాయి.

మొఖంమీద చల్లటిసీఘ్రపడగానే కళ్ళుతెరిచిండు. తెలివచ్చినమల్లయ్యను రెండు కుర్పిలమధ్యరాడు ‘కోళ్ళగుణి’వేసి వేలాడేసిండ్లు. పాదాలు చిట్టిపోయినయి నెత్తుర్లు కారినయి ముంజేతినికోపిన ఇనుపరాడు వరాలను పీకుతంది. మరోసారి ఈ లోకం మరిచిండు మల్లయ్య.

“లంజకొడుకు సావనైన నచ్చేట్టుందికాని ఒక్కమాటన్న మాట్లాడుతలేదు” యస్. ఐ.

అయ్యా శ్వాసబదువుగా ఆడుతంది. ముక్కుమీదవేలేసి చూసిన హెడ్డు ఆన్నడు.

“సత్తడా కొంపదీసి, సావనీ మనల్ని ఆడిగేదెవరు” సర్కిల్ తనలోనే గుసు క్కుని బయిటికిమాత్రం ‘వీడ్పిత్తిస్కపోయి వాడిఇంటిముందు వదిలేసిరాండ్లి’ అర్థ రేపిండు.

మల్లయ్య తనింటిముందు కాపుబతుకులమధ్య పడివున్నాడు తెల్లారేసరికి.

మరునాడు-

సర్కిల్ ను కల్వబోయినదొర ఆక్కడున్న దినపత్రిక తిరిగేసి ఆశ్చర్యపోతూ ‘అదేమిటండి మనపూర్వో ఎదురుకాల్పాల! ఎప్పుడుజరిగినయి ?’ అంటూ బయటికి చదివిండు “చెక్కలో ఎదురుకాల్పాలు, పోలీసులకు నక్కలైట్లకు జరిగిన ఎదురు కాల్పాల్లో ఎవరికీ గాయాలతగలలేదు, నక్కలైట్లు అదవులకు సారిపోయారు”.

దొరవారి తెలివితక్కువతనానికి పోలీసుబుర్రినవ్వి “ఇందులోఛాజిక్ మీకు అర్థంకాలేదనుకుంటూ రేపెవడినన్న పట్టుకొని మనం కాల్పిచంపినా జనం పెద్దగా పట్టించుకోకుండా ఉండేందుకు.”

“మొత్తానికి ఏమో అనుకున్న మంచితెలివైనవారే” దొర మార్మికంగా నవ్విండు

* * * *

ఆరోజు ఆగస్టు 30

చాలదూరంనుండి నడిచినవచ్చిన సూరీడు జానకమ్మగయాలను తడిమి ఓదార్చిండు. కమిలిపోయిన మల్లయ్య ఒళ్ళునుమిరి.... మందురాసిండు. ‘ఏమైనామనం పోరాడాలే’ మల్లయ్య కలవరిస్తాండు. చుట్టు గుమిగుూడిన జనాన్ని ఉద్దేశించి సూరీడు “మనం పోరాడాలి.... ఈ కన్నీళ్ళు, కష్టాలు చిత్రీహింసలుచూసి బెదిరిపోకూడదు. మనకీకష్టాలు కన్నీళ్ళు కొత్తకాదు. చిన్నచిన్న రోగాలకే మందులేక మనపిల్లలు కొరికిర్లుపోయి మనకళ్ళముందే విలవిల్లాడి చచ్చిపోతుంటే చూసాము. ఉడిగి పోయిన చేతులతో కడుపుకు తిండిలేక ఆకలికి వోర్చుకోలేక పీక్కపోయిన కడుపులతో ఆకలి ఆకలిఅంటూ మనతల్లిదండ్రులు మనకళ్ళముందే కళ్ళుమూస్తుంటే చూసాము. రెక్కలు ముక్కలుచేసుకొని సాది నవరచ్చనచేసి పండించినపంటను దొరలు తోలుకపోతుంటే కాలేకడుపులతో గుడ్లనీళ్ళుకుక్కుకుంటూ నిలబడ్డాము. ఇంతవరకు సుక్కచెమటంటే ఎరగని దొరలు మనచెమటను రత్తాన్ని కలుపుకొని విందు విలాసాల్లో మునిగి మనచెల్లెల అక్కల మానప్రాణాలతో ఆడుకుంటుంటే ఇదెక్కడి అన్యాయమని ఎదురుతిగ్గి నిలబడ్దాం. అడుగడుగున చస్తూ బ్రితకలేమని మనమీద జరుగుతున్న దోపిడికి అన్యాయానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటంచేపట్టాం.... చావుమనకు వహజం. ఆకలితో రోగాలతో చచ్చేకంటే పోరాడిచస్తాం. ఇంతవరకు ఈ దొరలు మనమీద ఏ అన్యాయంచేసినా మారుపలకని ప్రభుత్వం దొరలుంటు వ్యతిరేకంగా మనం పోరాడేనరికే తన పోలీసులగాలను పంపింది. ఎందుకు ? ఈదొరలనుకాపాడేదే ఈ ప్రభుత్వం దానిబలగం. ఈ తుపాకీపెత్తనాన్ని మనం అంతాఒక్కటయి

తుపాకితోనే ఎదుర్కొవాలి. అందుకు మనకు ప్రజా సైన్యం కావాలి.... మనమంతా సాయుధులమై ప్రజా సైన్యంలో కలవాలి" సూరీడు ఆవేశంగా చెప్పుతుంటే....

అందరి రక్తము పొంగుతుంది.

అంతలకే బయట అలజడి

మానవరక్తాన్ని రుచిమరిగిన బొల్లిగడ్డ కాషాయవస్త్రాల్ ముసుగేసుకొని, పీఠిరి గడ్డలను వెంటేసుకొనివచ్చి ప్రజలమీద తుపాకులు పేల్చింది....

సూరీడు రక్తము చిందించాడు. ప్రాణహిత కన్నీరుమున్నీరుగా ఏడ్చింది.. నేలకూరిన సూరీడి ప్రతినెత్తురుబొట్టులో తవనీడను చూసుకుంటున్న సూరీడు, ఆకాశంలో వేలవేల రూపాలుగా వడివడిగా అడుగులేస్తూ భూమి నాలుగు చెరుగులా వ్యాపిస్తున్న సూరీడు, సుధాకరుడై ఆకాశంలో కెగబాకాడు.

(ఆదిలాబాద్ జిల్లా చెన్నూరు తాలూకా పిన్నారం గ్రామంలో పోలీసు కాల్పుల్లో అమరుడైన కా॥ పల్లె కనకయ్య (సుధాకర్) స్మృతిలో)

(3 వ కవరు తరువాయి)

అంకమ్మ³ సాచెల్లె

అనలుమాట చెప్పింది

రక్తసిపోలీపోడు

తరిమి నీన్ను కాల్చిందని

అంకన్న⁴ చెప్పిండు

ఆవేదననణమకొని

పోరుబాట ఇడవనని

ఎర్రజెండ దించనని

॥పల్లె పల్లె॥

ప్రాణహిత నీమీద

పాటలెన్నో పాడుతోంది ॥పల్లె పల్లె॥

నువ్వు నడిచినబాట

జనంబాట జయంబాట

నువ్వు చెప్పినమాట

పల్లె పల్లె ప్రతినోట

ఎర్రజెండ ఎత్తిపట్టి

ముసుముందుకె సాగుతాము

పల్లె పల్లె తిరిగినావు

పల్లె కనుకన్నో పల్లె కనుకన్నా

పల్లెలెన్నో లేపినావు

పల్లె కనుకన్నో పల్లె కనుకన్నా 58